

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1To/6/2024                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 9524100042                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.05.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Emil Klemanič            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:9524100042.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Klemaniča a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Patrika Pribelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom 27. mája 2026 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému P. V. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona a iné, prejednal odvolanie prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podanom proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 13T/2/2024, z 29. mája 2024

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z  
a m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 13T/2/2024, z 29. mája 2024 bol obžalovaný P.Z. V. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. VII/2 Gv 73/21/1000, z 13. februára 2024 pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a pre zločin poškodzovanie finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

„ako štatutárny orgán (starosta) konajúci v mene Obce B. Z. C., so sídlom H. XXX/XX, B. Z. C., IČO: XX XXX XXX (ďalej len „žiadateľ“), po predložení projektového zámeru sprostredkovateľskému orgánu pre Integrovaný regionálny operačný program Prešovského samosprávneho kraja na základe vyhlásenej výzvy pod kódom IROP-PO2-SC211-PZ-2018-6 a vyhotovení pozitívnej hodnotiacej správy projektového zámeru Prešovského samosprávneho kraja predložil dňa 31.05.2019 Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, so sídlom L. XX, B. XXX XX, IČO: XX XXX XXX (ďalej aj len „poskytovateľ“), na základe vyhlásenej výzvy pod kódom IROP-PO2-SC211-2018-27 zo dňa 27.06.2018 na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok (ďalej aj len „NFP“) na podporu poskytovania nových a existujúcich sociálnych služieb a sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v zariadeniach na komunitnej úrovni žiadosť o poskytnutie NFP, ktorá bola zaregistrovaná v ITMS2014+ pod kódom NFP302020W936, ktorá bola na základe výziev doplnená v dňoch 13.08.2019

a 23.09.2019, a v ktorej žiadateľ vyhlásil, že má zabezpečené zdroje financovania vo výške 5 %, čo predstavuje sumu 119.999,95 €, pričom podľa podmienky č. 8 uvedenej vo vyhlásenej výzve žiadateľ musí byť finančne spôsobilý na spolufinancovanie projektu, t.j. preukázateľne zabezpečiť spolufinancovanie projektu vo výške určenej vo výzve, ktorej splnenie žiadateľ dokladoval v povinnej prílohe č. 4a k žiadosti o poskytnutie NFP, a to predložením uznesenia zo VI. zasadnutia Obecného zastupiteľstva v B. Z. C. č. 35/2019 zo dňa 14.05.2019, ktorým obecné zastupiteľstvo schválilo zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie realizovaného projektu vo výške rozdielu celkových oprávnených výdavkov projektu a poskytnutého NFP v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci v celkovej výške 120.000,- €, na základe čoho poskytovateľ vydal dňa 16.03.2020 rozhodnutie o schválení žiadosti o poskytnutie NFP pod č. z.: 10523/2020, č. s.: 3468/2020-906.1 na projekt „Výbudovanie zariadení sociálnych služieb pre seniorov v obci B. Z. C.“ s celkovými oprávnenými výdavkami projektu vo výške 2.399.999,- €, z ktorých poskytovateľ poskytne NFP maximálne do výšky 2.279.999,05 €, čo tvorí 95 % z celkových oprávnených výdavkov, avšak dňa 25.06.2019 bolo poslancami Obecného zastupiteľstva obce B. Z. C. schválené uznesenie č. 62/2019, ktorým obecné zastupiteľstvo obce schvaľuje zrušenie uznesenia č. 38/2019 zo dňa 14.05.2019, ktoré však obvinený ako starosta obce nepodpísal, v dôsledku čoho poslanci obecného zastupiteľstva na zasadnutí konanom dňa 10.09.2019 schválili uznesenie obecného zastupiteľstva č. 75/2019, ktorým bolo uznesenie obecného zastupiteľstva č. 62/2019 napriek jeho nepodpísaniu obvineným ako starostom potvrdené, pričom poslanci obecného zastupiteľstva obce B. Z. C. listom doručeným dňa 14.05.2020 požiadali riadiaci orgán o preskúmanie schválenej žiadosti o NFP, na základe čoho poskytovateľ vydal dňa 30.07.2020 rozhodnutie o zmene rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP pod č. z.: 31322/2020, č. s.: 767/2020-905.3 na predmetný projekt, ktorým žiadosť žiadateľa neschvaľuje, navyše podľa podmienky č. 22 uvedenej vo vyhlásenej výzve žiadateľ je povinný predložiť k žiadosti právoplatné rozhodnutie príslušného stavebného úradu, ktorej splnenie žiadateľ dokladoval v povinnej prílohe č. 11a k žiadosti o poskytnutie NFP, a to predložením rozhodnutia obce I. O. ako príslušného stavebného úradu o povolení stavby „Denný stacionár“ vydané pod č. SP-2019/116-003/342 zo dňa 30.05.2019, ktoré v čase jeho predloženia nebolo právoplatné, teda obvinený ako štatutárny orgán žiadateľa uvedomujúc si nespĺňanie podmienok pre poskytnutie NFP, keď si nespĺnil povinnosť spočívajúcu v predložení právoplatného stavebného povolenia a súčasne povinnosť spočívajúcu v bezodkladnom písomnom informovaní poskytovateľa o všetkých zmenách, ktoré sa týkajú údajov a skutočností v žiadosti žiadateľa, týmto konal v rozpore s podmienkami č. 8 a č. 22 vyhlásenej výzvy pod kódom IROP-PO2-SC211-2018-27 zo dňa 27.06.2018 a v rozpore s čestným vyhlásením v žiadosti o poskytnutie NFP, a teda poskytovateľovi predložil nesprávny doklad a následne mu neposkytol povinné údaje, čím v prípade následného vyplatenia finančných prostriedkov by obvinený spôsobil poskytovateľovi príspevku škodu v celkovej výške 2.279.999,05 €, ktorá predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov a táto by bola poskytnutá v pomere 85 % z Európskeho fondu regionálneho rozvoja, čo predstavuje sumu vo výške 2.039.999,15 € a 10 % zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, čo predstavuje sumu vo výške 239.999,90 €“,

pretože skutok nie je trestným činom.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Samosudca dospel po vyhodnotení dôkazov k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, ale tento skutok nie je trestným činom. Pokiaľ sa týka skutkových zistení, tak tieto skutkové zistenia nenamietal ani obžalovaný počas celého hlavného pojednávania. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že 04.04.2018 bola vyhlásená výzva na predkladanie projektových zámerov na podporu poskytovania nových a existujúcich sociálnych služieb a sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v zariadeniach na komunitnej úrovni pod kódom výzvy IROP-PO2-SC211-PZ-2018-6. Dňa 19.06.2018 Obecný úrad B. Z. C. prijal uznesenie pod č. 35/2018, ktorým bolo schválené podanie projektového zámeru na vybudovanie zariadenia pre seniorov a denného stacionára v rámci operačného programu IROP-PO2-SC211-PZ-2018-6. Zo zápisnice z 37. zasadnutia Obecného zastupiteľstva vyplýva, že za schválenie hlasovalo 8 poslancov Obecného zastupiteľstva. 27.06.2018 bola vyhlásená výzva na predkladanie žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku (NFP) na podporu poskytovania nových a existujúcich sociálnych služieb a sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej

kurately v zariadeniach na komunitnej úrovni pod kódom IROP-PO2-SC211-PZ-2018-27. Dňa 02.07.2018 predložila obec B. Z. C. sprostredkovateľskému orgánu pre IROP Prešovského samosprávneho kraja projektový zámer, ktorý spracovala D. U.. Sprostredkovateľský orgán vyzval 24.08.2018 obec na doplnenie projektového zámeru. 06.09.2018 bol doplnený projektový zámer a predložený sprostredkovateľskému orgánu. 25.02.2019 bola vydaná pozitívna hodnotiacia správa projektového zámeru sprostredkovateľským orgánom pre IROP. 13.05.2019 bola obcou B. Z. C. podaná žiadosť na vydanie stavebného povolenia na stavbu označovanú ako „Denný stacionár“. Obecné zastupiteľstvo obce B. Z. C. prijalo dňa 14.05.2019 uznesenie, ktorým bolo schválené podanie žiadosti na poskytnutie NFP na projekt „vybudovanie sociálnych zariadení služieb pre seniorov v obci B. Z. C.“ k výzve IROP-PO2-SC211-PZ-2018-27. Obec I. O. 30.05.2019 ako stavebný úrad pre obec B. Z. C. vydala stavebné povolenie pod č. SP-2019/116-003/342 na stavbu označovanú ako denný stacionár bez vyznačenej právoplatnosti. Následne 31.05.2019 predložila obec Ministerstvu Pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR žiadosť o poskytnutie NFP. 25.06.2019 uznesením Obecného zastupiteľstva B. Z. C. bolo rozhodnuté pod č. 62/2019, že sa zrušuje uznesenie č. 38/2019 zo dňa 14.05.2019 (pomerom hlasov 6 za, 4 proti, 1 sa zdržal hlasovania), týkajúce sa spolufinancovania projektu. Uznesenie starosta obce nepodpísal. 16.07.2019 príslušný stavebný úrad I. O. zrušil svoje rozhodnutie zo dňa 30.05.2019 v rámci správneho konania na základe odvolania X. B.. 13.08.2019 bola na základe výzvy doplnená žiadosť o poskytnutie NFP. 05.09.2019 stavebný úrad I. O. vydal nové stavebné povolenie pod č. SP2019/116-006342 na stavbu označenú ako denný stacionár, pričom toto rozhodnutie sa stalo právoplatným 02.10.2019. Dňa 10.09.2019 Obecného zastupiteľstvo obce B. Z. C. prijalo uznesenie pod č. 75/2019, ktorým bolo potvrdené uznesenie č. 69/2019 zo dňa 25.06.2019 pomerom hlasov 7 : 3. 23.07.2019 bola na základe výzvy obcou B. Z. C. druhýkrát doplnená žiadosť o poskytnutie NFP. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka (MPaRV SR) dňa 16.03.2020 pod č. 10523/20203468/2020-906.1 rozhodlo o schválení žiadosti o poskytnutie NFP s názvom projektu Výbudovanie zariadenia sociálnych služieb pre seniorov v obci B. Z. C. s výškou príspevku v sume 2.279.995,05 Eur a s oprávnenými nákladmi v sume 2.339.999,- Eur. 14.05.2020 bol doručený poslancami Obecného zastupiteľstva obce B. Z. C. MPaRV SR list, v ktorom poukazujú na sporné skutočnosti týkajúce sa tohto projektu. Dňa 30.07.2020 MPaRV SR pod č. 31322/2020767/2020-905.3 vydalo rozhodnutie, ktorým nebola schválená žiadosť o poskytnutie NFP. Z uvedeného vyplýva, že vo vzťahu k splneniu podmienky uvedenej výzvy pod č. 8, teda podmienka finančnej spôsobilosti žiadateľa na spolufinancovanie nebola splnená. Obžalovaný mal túto skutočnosť oznámiť bezodkladne poskytovateľovi. Skutočnosť o zrušení uznesenia č. 38/2019, ktorým bolo schválené obecným zastupiteľstvom spolufinancovanie projektu, sa poskytovateľ dozvedel až od poslancov obecného zastupiteľstva.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný v rámci schvaľovacieho procesu o podanej žiadosti nepredložil právoplatné stavebné povolenie a zároveň si nespĺnil povinnosť v informovaní poskytovateľa o zmenách súvisiacich so spolufinancovaním projektu.

Podľa obžaloby prokurátora takéto konanie obžalovaného bolo kvalifikované ako subvenčný podvod podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu a ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Pokus je obecnou formou trestného činu a páchatel svojím úmyselným konaním už bezprostredne smeroval k spáchaniu trestného činu, ale k jeho dokonaniu nedošlo len pre nejakú prekážku alebo nejakou inou okolnosťou, ktorá páchatelovi zabránila k dokonaniu trestného činu a bola spravidla nezávislá od jeho vôle. Pokus trestného činu sa veľmi blíži k dokonaniu trestného činu. Páchatel je za pokus trestne zodpovedný aj napriek tomu, že nespĺnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Pri pokuse trestného činu musí ísť o konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu. Musí existovať úmysel páchatelja spáchať trestný čin a musí existovať nedostatok dokonania v zásade vo forme nedostatku následku, resp. účinku predpokladaného v skutkovej podstate. Konanie páchatelja, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, musí byť takým konaním, ktoré má priamy význam pre dokonanie trestného činu a uskutočňuje sa v bezprostrednej časovej

súvislosti s následkom, ktorý má nastať a na mieste, kde má dôjsť k následku trestného činu. Bezprostredným dokonaním trestného činu je potrebné chápať to, že páchatel už bezprostredne ohrozuje predmet svojho útoku. Konanie je v bezprostrednej časovej súvislosti s následkom, ktorý má nastať, pričom trestná činnosť je už tak rozvinutá, že je možné očakávať dokonanie trestného činu, lebo páchatel podnikne všetko, čo považoval za nevyhnutné, aby mohlo byť prikročené ku konaniu, ktoré je popísané v skutkovej podstate trestného činu. Druhým pojmovým znakom je úmysel. Úmysel musí zahŕňať všetky skutočnosti, ktoré tvoria znaky trestného činu a tento smeruje k dokonaniu trestného činu. Pokus trestného činu je na rozdiel od dokonaného trestného činu charakterizovaný predovšetkým nedostatkom následku, ktorý je obligatónym znakom skutkovej podstaty trestného činu. Pokus trestného činu nie je možný u omisívnych deliktov. Podstata omisívneho deliktu spočíva v tom, že páchatel naplnil znaky trestného činu tým, že sa zdrží určitého konania opomenutím, ako formou konania. Opomenutím ako formou konania možno spáchať trestný čin len vtedy, ak ide o také opomenutie konania, ku ktorému je páchatel podľa svojich pomerov a okolností povinný.

Podľa názoru samosudcu zo strany obžalovaného išlo o spáchanie omisívneho deliktu, spočívajúceho v opomenutí oznámenia skutočností, ku ktorým bol podľa svojich okolností a pomerov povinný. Obžalovaný neoznámil skutočnosti súvisiace so zmenou rozhodnutia obecného zastupiteľstva o spolufinancovaní projektu a predložil neprávoplatné rozhodnutie Stavebného úradu obce I. O.F. v súvislosti s projektom. Počas schvaľovacieho procesu k žiadosti však došlo ku zmene rozhodnutia stavebného úradu a bolo vydané nové stavebné rozhodnutie, ktoré bolo vyznačené doložkou právoplatnosti. V danom prípade nie je možné dávať obžalovanému za vinu, že predložil neprávoplatné stavebné rozhodnutie, keď v rámci schvaľovacieho procesu túto chybu odstránil a poskytovateľovi príspevku bolo následne predložené právoplatné stavebné povolenie. Pokiaľ ide o neoznámenie skutočnosti súvisiacej so spolufinancovaním, je samosudca toho názoru, že táto skutočnosť nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného v zmysle ustanovenia § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona a § 261 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona. Neoznámenie tejto skutočnosti totiž nebolo takým konaním, ktoré by bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v zmysle § 14 ods. 1 Trestného zákona. Proces schvaľovania nenávratného finančného príspevku je upravený v zákone č. 292/2014 Z.z. o príspevku poskytovanom z Európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 292/2014 sa príspevok poskytuje prijímateľovi v súlade so zmluvou o NFP uzavretou podľa § 269 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Cieľom procesu uzavretia zmluvy o NFP je vytvorenie právneho základu pre čerpanie účelovo viazaného NFP z verejných zdrojov pri dodržaní podmienok správneho finančného riadenia. Právny nárok na poskytnutie NFP vzniká až nadobudnutím účinnosti zmluvy o NFP. Poskytnutie príspevku na základe zmluvy o NFP je viazané na splnenie podmienok dohodnutých v zmluve o NFP. Táto zmluva upravuje práva a povinnosti prijímateľa pri realizácii projektu počas obdobia udržateľnosti projektu. Žiadateľ v súlade s ustanovením § 25 ods. 4 zákona č. 292/2014 je povinný poskytnúť pred uzavretím zmluvy súčinnosť v rozsahu potrebnom na uzavretie zmluvy. Až uzavretím zmluvy o NFP nastávajú právne účinky, na základe ktorých vzniká právny nárok na poskytnutie príspevku. V uvedenej trestnej veci však nedošlo k uzavretiu zmluvy o NFP, pričom rozhodnutím MPaRV SR zo dňa 30.07.2020 bolo rozhodnuté, že obci B. Z. C. nebola schválená žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Schválenie žiadosti o poskytnutie NFP nemá právne následky vo vzťahu k plneniu, tieto nastávajú až uzavretím zmluvy o NFP. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ by nemal súhlas obecného zastupiteľstva, zmluvu o poskytnutí NFP by nepodpísal. Až uzavretím zmluvy o NFP by mohlo dôjsť k zadržaniu finančných prostriedkov na uvedený projekt, avšak k uzatvoreniu zmluvy o NFP nedošlo. Za daného skutkového stavu veci teda samosudca dospel k záveru, že konanie obžalovaného nie je možné kvalifikovať ako zločin vo forme prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, teda že by obžalovaný úmyselne vytváral podmienky pre spáchanie žalovaného zločinu. Až následným uzavretím zmluvy o poskytnutí NFP a podávaním žiadosti o preplatenie jednotlivých platieb by u obžalovaného došlo k páchaní trestnej činnosti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Za daného skutkového stavu samosudca dospel k záveru, že konanie obžalovaného nie je ani prípravou v zmysle § 13 ods. 1 Trestného zákona a ani pokusom podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona a zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom samosudca postupom podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil, pretože skutok popísaný v obžalobe prokurátora nie je trestným činom.

Aplikáciou ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku, keďže obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, bola poškodená strana odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.“

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podala odvolanie prokurátorka, ktorá argumentovala nasledovne:

„Dňa 31.05.2019 predložil obž. P. V. ako štatutárny orgán obce Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR žiadosť o poskytnutie NFP, ktorá bola zaregistrovaná v ITMS2014+ pod kódom NFP302020W936, ktorého prílohami boli okrem iného aj:

- uznesenie Obecného zastupiteľstva obce B. Z. C. č. 38/2019 zo dňa 14.05.2019, ktorým bolo schválené podanie žiadosti o poskytnutie NFP na projekt „Výbudovanie zariadení sociálnych služieb pre seniorov v obci B. Z. C.“ IROP-PO2- SC221-2018-27,
- stavebné povolenie č. SP-2019/116-003/342 zo dňa 30.05.2019, ktoré vydala obec I. Z. O. ako príslušný stavebný úrad na stavbu označenú ako „Denný stacionár“ bez vyznačenej právoplatnosti (čo vzhľadom na to, že išlo o rozhodnutie vydané v predchádzajúci deň, ani nebolo možné).

Dňa 25.06.2019 bolo Obecným zastupiteľstvom obce B. Z. C. prijaté uznesenie č. 62/2019, ktorým bolo zrušené uznesenie č. 38/2019 zo dňa 14.05.2019. Uznesenie č. 62/2019 starosta P. V. nepodpísal, a preto bolo dňa 10.09.2019 Obecným zastupiteľstvom obce B. Z. C. prijaté uznesenie č. 75/2019, ktorým bolo potvrdené prijatie uznesenia č. 62/2019 zo dňa 25.06.2019. Po tom, čo bola žiadosť o poskytnutie NFP obcou B. Z. C. dvakrát, a to dňa 13.08.2019 a dňa 23.09.2019, na základe výzvy doplnená, dňa 16.03.2020 vydalo MPAVR SR rozhodnutie č. 10523/2020 3468/2020-906.1, ktorým schválilo žiadosť o poskytnutie NFP č. NFP302020W936, kód výzvy IROP-PO2-SC211-2018-27, s názvom projektu „Výbudovanie zariadení sociálnych služieb pre seniorov v obci B. Z. C.“ s výškou NFP v sume 2.279.999,05 € s celkovými oprávnenými výdavkami vo výške 2.399.999,00 €. Predmetné rozhodnutie o schválení žiadosti však vychádzalo z pôvodného uznesenia obecného zastupiteľstva a napriek tomu, že daná žiadosť bola žiadateľom dvakrát doplnená, ministerstvo ako schvaľovací orgán, nebol upovedomený o tom, že obec ako žiadateľ nespĺňa podmienku spôsobilosti žiadateľa na spolufinancovanie projektu.

Dňa 14.05.2020 bol na MPAVR SR doručený list poslancov OZ obce B. Z. C., v ktorom poslanci poukazujú na viaceré sporné skutočnosti týkajúce sa výzvy IROP-PO2- SC211-2018-27 a až na základe neho ministerstvo ako poskytovateľ vydal dňa 30.07.2020 rozhodnutie MPAVR SR č. 31322/2020 767/2020-905.3 o zmene rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie NFP č. NFP302020W936, kód výzvy IROP-PO2-SC211-2018-27, s názvom projektu „Výbudovanie zariadení sociálnych služieb pre seniorov v obci B. Z. C.“, ktorým nebola schválená žiadosť o poskytnutie NFP. Stavebné povolenie č. SP-2019/116-003/342 zo dňa 30.05.2019 obec I. O., ako príslušný stavebný úrad, dňa 16.07.2019 zrušila, čiže dané rozhodnutie, predložené ako príloha k žiadosti o poskytnutie NFP nikdy nenadobudlo právoplatnosť. Predloženie právoplatného stavebného povolenia malo dokladovať splnenie podmienky č. 22 výzvy, teda podmienky, že žiadateľ má vysporiadané majetkovo-právne vzťahy a povolenia na realizáciu aktivít projektu. Vo výzve bola vo vzťahu k stavebnému povoleniu vyslovene uvedená podmienka dodania právoplatného stavebného povolenia. V tomto smere je potrebné vyslovene uviesť, že ak ide o stavebné povolenie na stavbu „Denný stacionár“ z 30.05.2019, ktoré tvorilo prílohu žiadosti o NFP, obvinený P. V. ako štatutár obce si musel byť vedomý skutočnosti, že uvedené rozhodnutie nebolo v čase, kedy ho predkladal, právoplatné, pretože bolo vydané len deň predtým. Súčasne 18.07.2019 bolo obvinenému doručené rozhodnutie o zrušení predmetného stavebného povolenia a pokračovaní v stavebnom konaní, o čom taktiež obvinený P. V. ako štatutár obce neupovedomil poskytovateľa.

Z vyššie uvedených skutočností tak vyplýva, že vo vzťahu k splneniu podmienky č. 8 výzvy, teda podmienky finančnej spôsobilosti žiadateľa na spolufinancovanie projektu, bol v zmysle podmienok výzvy obžalovaný ako starosta obce povinný oznámiť poskytovateľovi NFP zmenu, ktorá nastala dňa 10.09.2019, kedy OZ schválilo uznesením č. 75/2019 zrušenie uznesenia č. 38/2019, respektíve

prelomenie veta starostu. Žiadateľ, obec B. Z. C., od prijatia predmetného uznesenia nespĺňala podmienku č. 8, pre poskytnutie NFP, nakoľko nemala predpísaným spôsobom zabezpečené spolufinancovanie projektu. Obvinený P. V. ako štatutárny zástupca obce bol o uvedenom povinný bezodkladne informovať poskytovateľa, pričom tak neurobil ani viac ako pol roka po tom, ako sa dozvedel o predmetnej skutočnosti a aj napriek tomu, že žiadosť o poskytnutie NFP dvakrát v mene obce dopĺňal. Obž. P. V. poskytovateľa o predmetných skutočnostiach neupovedomil dokonca ani po tom, ako bolo poskytovateľom dňa 16.03.2020 vydané rozhodnutie o schválení žiadosti o poskytnutie NFP. Teda obžalovaný vykonal všetko tak, aby získal finančné prostriedky z prostriedkov Európskej únie a štátneho rozpočtu SR od poskytovateľa, hoci si bol vedomý toho, že obec podmienky na ich poskytnutie nespĺňa. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyslovene uviedol, že si bol vedomý toho, že „nemá vyriešené spolufinancovanie projektu a snažil sa to vyriešiť“, avšak ani po schválení žiadosti o NFP o tom poskytovateľa neupovedomil. Jeho tvrdenie, že by zmluvu bez toho, aby mal vyriešené spolufinancovanie, nepodpísal, tak vyznieva len ako účelová obrana, nakoľko žiadne kroky smerujúce k stiahnutiu, či späťvzatiu samotnej žiadosti obce B. Z. C. neučinil.

Tvrdenie súdu, že schválením žiadosti o poskytnutie NFP nevzniká žiadateľovi právny nárok, ani poskytovateľovi povinnosť na uzavretie samotnej zmluvy a teda nemá právne následky vo vzťahu k plneniu, nie je založené na vykonanom dokazovaní. Poskytovateľ NFP v zmysle zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o príspevku“) skúma podmienky schválenia príspevku v konaní o žiadosti v zmysle ustanovenia § 19 zákona o príspevku, pričom výsledkom tohto konania je buď schválenie alebo neschválenie žiadosti. Poskytovateľ po tom, čo bola žiadosť žiadateľa schválená, už neskúma splnenie, či nespĺnenie podmienok stanovených predmetnou výzvou, a teda ministerstvo by sa bez vplyvu vonkajších okolností nedozvedelo o tom, že žiadateľ nespĺňa, resp. že prestal spĺňať podmienky výzvy a poskytnutia NFP. Navyše, obžalovaný v časti 15. žiadosti o poskytnutie NFP vyslovene deklaroval, že spĺňa podmienky poskytnutia príspevku uvedené v príslušnej výzve a zároveň sa vyslovene zaviazal, že bude bezodkladne informovať poskytovateľa o všetkých zmenách, ktoré sa týkajú týchto skutočností. Napriek uvedenému sa poskytovateľ o nespĺňaní podmienok výzvy č. 8 a 22 dozvedel z iného zdroja, a to od skupiny poslancov z listu z 14.05.2020, viac ako 8 mesiacov po tom, ako nastala predmetná skutočnosť, na základe čoho následne poskytovateľ zmenil svoje pôvodné rozhodnutie, a to tak, že žiadosť o poskytnutie NFP neschválil. Nie je tiež pravdou, že uzavretie, resp. neuzavretie zmluvy o poskytnutí príspevku bolo vyslovene založené na rozhodnutí obžalovaného, tak ako on tvrdí a čím obhajuje svoje nekonanie. Žiadateľom bola obec, pričom obžalovaný bol jej štatutárom, pričom mohlo dôjsť k akejkoľvek okolnosti majúcej za následok zmenu fyzickej osoby štatutára obce, príp. vznik okolnosti majúcej za následok to, že by z objektívnych dôvodov konala v mene obce iná fyzická osoba a v tom prípade by uzatvorenie zmluvy o poskytnutí príspevku nebolo vôbec závislé od vôle obžalovaného. Navyše starosta je výkonným orgánom obce, pričom slovenský právny poriadok (§ 11 ods. 4 písm. a) zákona o obecnom zriadení) priznáva práve obecnému zastupiteľstvu právo schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa majetku obce. V tomto smere je jasné, že pokiaľ obecné zastupiteľstvo rozhodlo o spolufinancovaní daného projektu, malo právo aj svoje predchádzajúce rozhodnutie učené formou uznesenia zrušiť. V tomto prípade bol obžalovaný ako výkonný organ obce povinný vykonať obecným zastupiteľstvom urobený prejav vôle, pričom tak vedome a v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami, podmienkami výzvy i svojim čestným vyhlásením neurobil. Tak, ako sám uviedol, toho stavu si bol od 10.09.2019 vedomý, pričom naplnenie subjektívnej stránky preukazuje aj jeho tvrdenie, že sa s tým „snažil niečo urobiť“. Naproti tomu však od 30.07.2020 nevykonan nič, čo by bolo možné vyhodnotiť ako pokus o jeho nápravu, či zvrátenie spočívajúce v informovaní poskytovateľa NFP o predmetných skutočnostiach, naopak „nechal ho v tom“ až do takej miery, že dňa 16.03.2020 došlo k vydaniu rozhodnutia o schválení poskytnutia žiadaného NFP z prostriedkov Európskej únie a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Vo vzťahu k právnej úvahe súdu o tom, že pokus predmetných trestných činov je s poukazom na právnu úpravu zákona o poskytnutí príspevku, v podstate možný až po uzatvorení samotnej zmluvy o poskytnutí NFP, je potrebné uviesť, že táto síce vychádza z ustanovení zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ale je v rozpore so zákonom upravenou skutkovou podstatou podľa § 261 Trestného zákona. Ustanovenia o poškodzovaní finančných záujmov Európskych spoločenstiev

ochraňujú finančné záujmy Európskej únie. Ich základným účelom je pôsobiť preventívne proti neoprávnenému scudzeniu zdrojov, ktoré sú Slovenskej republike poskytované v súvislosti s jej vstupom do Európskej únie a jej následnému rozvoju. Slovenská republika zastúpená príslušnými výkonnými orgánmi je v danom prípade iba správcom prostriedkov poskytovaných Európskou úniou a je v súlade s príslušnými dohovormi Európskej únie zodpovedná za ochranu týchto prostriedkov, ktorá sa realizuje aj trestným postihom osôb, ktoré prostriedky získajú, resp. užívajú v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami. A tak je v rozpore s objektom tohto trestného činu trestno-právne nepostihovať konanie, resp. udržiavanie stavu, keď žiadateľ vie, že nespĺňa podmienku spolufinancovania projektu (pričom tá je k tomu, aby došlo k účelnému vynaloženiu prostriedkov Európskej únie, kľúčová), ale o tom, spoliehajúc sa na to, že finančné prostriedky na jej spolufinancovanie „nejako zoženie,“ a to inak, ako deklaroval v svojej žiadosti na poskytnutie príspevku, poskytovateľa neinformuje, čím ho teda v tomto smere v podstate udržiava v omyle.

Trestným činom podľa § 261 Trestného zákona sa poskytuje ochrana pred spreneverou eurofondov, alebo pred protiprávnym zadržaním prostriedkov z rozpočtov Európskych spoločentiev. Pri trestnom čine poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona sú v odseku 1 tohto ustanovenia popísané tri možné alternatívy konania páchatel'a („použitie alebo predloženie výkazu, resp. dokladu“, „neposkytnutie povinných údajov“ a „použitie prostriedkov“, spojené s ďalšími okolnosťami), ako aj dva rôzne následky, ktoré páchatel' môže takým konaním spôsobiť (jednak „spôsobenie sprenevery“ a jednak „protiprávne zadržanie prostriedkov“). Vyššie uvedený trestný čin je dokonaný v základnej skutkovej podstate už v okamihu, keď páchatel' tam opísaným konaním prinajmenšom vytvorí možnosť, aby nastal poruchový následok (vylákание prostriedkov alebo spôsobenie sprenevery). Objektívnu stránku, teda konaním smerujúcim proti záujmom ES, možno považovať ľstivé získanie finančných prostriedkov, vyhýbanie sa povinnému plateniu, vylákание prostriedkov zo štruktúrnych fondov na základe neexistujúcich či predstieraných programov, zneužívanie finančných prostriedkov, porušovanie podmienok grantov a podobne. Pod pojem „spôsobenie sprenevery“, ktorý je potrebné vykladať extenzívne, je možné zahrnúť každý úmyselný čin alebo opomenutie konania súvisiace s používaním alebo predkladaním nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov, ktoré majú za následok odcudzenie alebo protiprávne zadržanie finančných prostriedkov.

Vo vyššie uvedených súvislostiach je dôvodné poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.05.2018, sp. zn. 1 TdoV 1/2017.

Trestný čin subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, ktorého podstata spočíva vo vylákání plnenia od oprávneného subjektu predstieraním okolností, ktoré nie sú súladné s podmienkami, za ktorých možno plnenie poskytnúť, pričom páchatel' tak uvádza oprávnený subjekt do omylu v otázke splnenia predpísaných podmienok. Objektom tohto trestného činu je vlastnícke právo, najmä v súvislosti s účelným využívaním dotácií, subvencií alebo iných príspevkov z verejných zdrojov. Objektívna stránka spočíva vo vylákání vyššie uvedených plnení, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia. Páchatel' tak koná spôsobom, keď v žiadosti, resp. v podkladoch súvisiacich so žiadosťou zamlčí, alebo uvedie hrubo skreslené či nepravdivé údaje, podstatné pre danú žiadosť. Subjekt je všeobecný a môže ním byť akákoľvek trestne zodpovedná osoba. Subjektívna stránka tohto trestného činu vyžaduje úmyselné zavinenie. Subjektívna stránka trestného činu predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k páchanému trestnému činu, pričom tento vzťah nie je možné orgánmi činnými v trestnom konaní skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavil v jeho konaní, ktorý je napokon obsahom skutkovej vety obžaloby. Vo vzťahu k nepreukázaniu úmyslu konania obž. P. V. smerujúceho k protiprávnemu získaniu finančných prostriedkov z verejných zdrojov, za súčasného obchádzania podmienok na ich poskytnutie je vhodné (per analogiam) poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To 9/2021 z 04.07.2022, v ktorom sa súd zaoberal otázkou zavinenia trestného činu formou nepriameho úmyslu a rozobral tzv. teóriu zmierenia sa s naplnením znakov skutkovej podstaty. V zmysle tzv. „teórie zmierenia sa s naplnením znakov skutkovej podstaty“ možno uzrokovanie odlišovať nielen od priameho úmyslu, kedy páchatel' spôsobil poruchu či ohrozenie objektu skutkovej podstaty trestného činu priamo vlastným konaním, alebo bolo nevyhnutným dôsledkom takéhoto konania smerujúceho k cievu (vedel a chcel), ale na druhej strane i od vedomej nedbanlivosti (vedel, ale spoliehal sa). Pri nepriamom úmysle (vedel a bol

uzrozumený) páchatel' svojim konaním zásadne mieri na iný účel, či sleduje iný cieľ, napr. realizáciu daného projektu obcou z finančných prostriedkov z verejných zdrojov (ako tomu bolo v danom prípade), ale bolo mu jasné, že ho nedosiahne inak než tým, že poruší podmienky viažuce sa na získanie nenávratného finančného prostriedku. Spôsobenie takéhoto následku, ale nie je priamym cieľom páchatel'a, a to ani z hľadiska psychického nazerania páchatel'a, ale nutným výsledkom jeho konania, pretože sleduje svojim zámerom účel alebo cieľ iný, ktorý môže byť z hľadiska trestného práva ako účelom alebo cieľom relevantným, tak i účelom či cieľom nezávadným, pričom však je páchatel' vždy zmierený s tým, že realizácia tohto účelu alebo cieľa zrejme - in eventum predpokladá spôsobenie následku významného pre trestné právo, avšak tento následok je nechceným spravidla len vedľajším následkom konania páchatel'a, ktorý je s ním uzrozumený.

Sám obžalovaný opakovane tvrdil, že nemal zlý úmysel, snažil sa zrealizovať projekt v mene obce a pritom „vyriešiť“ jeho spolufinancovanie obcou.“ Teda jeho konanie, hoc aj vedené pekným úmyslom, zahŕňalo jeho postoj k vedomému neinformovaniu poskytovateľa o vzniknutom stave a nesplňaníu podmienky na poskytnutie NFP, o ktorej vedel a bol minimálne uzrozumený s tým, že porušuje svoje povinnosti žiadateľa, pričom je evidentné, že tento stav nemal v úmysle riešiť splnením si svojej informačnej povinnosti, ale nejakým bližšie nešpecifikovaným získaním finančných prostriedkov na spolufinancovanie daného projektu a teda vedome udržiaval protiprávny stav. Jednočinný súbeh trestných činov je charakterizovaný jedným konaním páchatel'a, ktorým sú (v rámci dotknutého skutku) vyvolané dva rôzne následky. Také následky teda nie sú totožné právne ani fakticky (z hľadiska faktických okolností, ktoré sú kvalifikačným podkladom). Jednočinný súbeh trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona a trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona je možný pri kumulácii rôznych následkov zodpovedajúcich škode; škoda ako kvalifikačný moment sa delí medzi obe právne kvalifikácie podľa pôvodného zdroja finančných prostriedkov, ktorých sa týka následok vyvolaný konaním páchatel'a (jednak prostriedky poskytnuté Slovenskej republike Európskou úniou - § 261 Trestného zákona a jednak prostriedky z iných verejných zdrojov pokrytých ustanovením § 225 Trestného zákona). Výška škody sa odvíja od výšky neoprávnene vylákaných finančných prostriedkov, ktorý v danom prípade predstavoval celú výšku nenávratného finančného príspevku, keďže v podstate nesplňal podmienky na jeho poskytnutie. Za trestný čin sa v zásade považuje aj príprava naň a pokus trestného činu, pokiaľ z jednotlivých ustanovení Trestného zákona nevyplýva niečo iné. Trestný zákon vychádza z formálneho poňatia trestného činu, ktoré je v § 10 ods. 2 Trestného zákona doplnené materiálnym korektívom. K trestnej zodpovednosti za trestný čin je potrebné úmyselné zavinenie, pokiaľ zákon vyslovene neustanoví, že postačí zavinenie z nedbanlivosti. Vývojové štádiá trestného činu sú označované ako fázy, alebo tiež stupne páchania trestného činu, ktoré sú typické pre uskutočnenie úmyslu páchatel'a spáchať trestný čin. Páchanie trestného činu spravidla postupuje od najmenej rozvinutých foriem k tým najrozvinutejším. Dá sa teda povedať, že pojmovým znakom vývojových štádií je odstupňovanosť a časové rozloženie páchania trestného činu, ktoré vychádza z formy najmenej rozvinutého po tú najrozvinutejšiu, prípadne sa obmedzujúcu len na niektoré z nich. Vývojové štádiá označujú od seba oddeliteľné fázy konania páchatel'a, ktorými páchatel' realizuje svoj úmysel spáchať daný trestný čin. Vývojové štádiá v podstate rozširujú dosah jednotlivých skutkových podstát. Trestnosť trestného činu je rozšírená nad rámec skutkovej podstaty. Zákonodarca považuje za žiaduce stíhať aj jednotlivé fázy trestného činu, kvôli škodlivosti, hoci pri nich absentuje niektorý zo znakov skutkovej podstaty, najčastejšie to býva následok alebo niektoré konanie. Vývojovými štádiami trestného činu sú:

- príprava,
- pokus,
- dokonaný trestný čin.

Vývojové štádiá predchádzajúce dokonaniu trestného činu sú trestné najmä preto, že účinná ochrana spoločenských vzťahov vyžaduje, aby aj takéto konanie, ktoré predchádza trestnému činu, bolo v zákonom stanovených prípadoch a za zákonom stanovených podmienok trestne postihované. Vývojové štádiá sú obmedzené len na úmyselné trestné činy, pričom pri príprave je tento okruh zúžený len na zločiny. Páchatel' sa trestne postihuje len za najzávažnejšiu formu konania, teda jednotlivé fázy trestného činu sú vo forme subsidiarity. Ak nie je trestný čin dokonaný, je potrebné skúmať, či v danom prípade nemôže ísť o pokus. A pokiaľ je zistené, že nejde ani o pokus, je potrebné skúmať, či sa v danom prípade nejedná o prípravu trestného činu. Príprava je prvým trestnoprávne relevantným vývojovým



štádiom, je upravená v § 13 Trestného zákona. Podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona prípravou na zločin je konanie, ktoré spočíva v úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní alebo prispôbovaní prostriedkov alebo nástrojov na jeho spáchanie, v spolčení, zhluknutí, návode, objednávaní alebo pomoci na taký zločin alebo v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie, ak nedošlo k pokusu ani dokonaniu zločinu. Príprava ešte nevykazuje povahu konania, ktoré charakterizuje skutkovou podstatu daného konkrétneho zločinu, ale úmyselne vytvára podmienky pre spáchanie takéhoto zločinu smerujúce k tomu, že v budúcnosti nastane následok, ktorý je znakom skutkovej podstaty daného zločinu. Rozdiel medzi „prípravným konaním,“ za ktorý vzniká páchateľovi trestná zodpovednosť a trestne nepostihnutelným konaním spočíva najmä v úmysle, ktorý páchateľ svojím konaním sledoval. Trestnoprávny postih prípravy je možný len vtedy, ak nedošlo aspoň k pokusu zločinu a ak neexistujú dôvody zániku jej trestnosti špecifikované v ods. 3 § 13 Trestného zákona.

Hoci súd v odôvodnení rozsudku len stroho konštatoval, že konanie obžalovaného nie je možné kvalifikovať ako zločin vo forme prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, je prokurátorka toho názoru, že pokiaľ súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že konanie obžalovaného nedosiahlo ani vývojový stupeň pokusu zločinu a obzvlášť závažného zločinu uvedeného v obžalobe, bolo potrebné sa nevyhnutne zaoberať otázkou trestnosti ich prípravy. Prokuratúra má, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, za to, že obž. P. V. zadovážoval a prispôboval prostriedky na spáchanie zločinu a obzvlášť závažného zločinu a inak si úmyselne vytváral podmienky na ich spáchanie v štádiu prípravy tým, že

- predložil nesprávny, neúplný doklad a neposkytol povinné údaje v úmysle umožniť protiprávne zadržanie finančných prostriedkov pochádzajúcich z rozpočtu Európskej únie, pričom dokonaním zločinu by spôsobili značnú škodu,

- vylákal od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia, pričom dokonaním obzvlášť závažného zločinu by spôsobil škodu veľkého rozsahu, čím spáchal obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona minimálne v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona a zločin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona minimálne v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.“

S ohľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby nadriadený súd na podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka v celom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní a navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 Trestného poriadku vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť z dôvodu, že nebolo podané riadne, nebolo v primeranej lehote odôvodnené, a to sa stalo až na výzvu súdu prvého stupňa. Tiež z toho nebolo zrejmé, či bolo podané v prospech obžalovaného, alebo v jeho neprospech. V ďalšom sa pridŕžoval všetkých predchádzajúcich vyjadrení v konaní pred súdom, teda alternatívne navrhol odvolanie zamietnuť so skutkových dôvodov, na ktoré poukázali.“

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pri tom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia

skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Zároveň v odôvodnení svojho rozsudku dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a v tomto smere predstrel relevantné úvahy.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil vykonané dôkazy po ich náležitej reprodukcii jednotlivo aj v celistvosti logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom a uvedenému hodnoteniu z hľadiska pravidiel § 2 ods. 12 Trestného poriadku nemožno nič vytknúť. Skutočnosť, že prokuratúra sa nestotožňuje s právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu, nemôže sama o sebe viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených Špecializovaným trestným súdom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

Prokurátorka považovala oslobodzujúci výrok rozsudku Špecializovaného trestného súdu za nesprávny a z tohto dôvodu podala odvolanie.

Vo svojej podstate odvolanie prokurátorky spočívalo v tvrdení, že v danej veci súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, neuznal obžalovaného P. V. za vinného z toho, že zadovážoval a prispôboval prostriedky na spáchanie zločinu (a obzvlášť závažného zločinu) a inak si úmyselne vytváral podmienky na ich spáchanie v štádiu prípravy tým, že predložil nesprávny, neúplný doklad a neposkytol povinné údaje v úmysle umožniť protiprávne zadržanie finančných prostriedkov pochádzajúcich z rozpočtu Európskej únie a vylákal od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia, pričom jeho dokonaním by spôsobil škodu veľkého rozsahu, resp. väčšiu škodu, čím by spáchal aj zločin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona minimálne v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.

K odvolacím námietkam najvyšší súd uvádza nasledovné.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne a nepochybne vyplýva, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, spáchal ho obžalovaný, ale tento skutok nie je trestným, a to ani v štádiu pokusu trestného činu v zmysle § 14 Trestného zákona, resp. prípravy na zločin v zmysle § 13 Trestného zákona.

Vo vzťahu k namietanému, že obžalovaný neoznámil skutočnosti súvisiace so zmenou rozhodnutia obecného zastupiteľstva o spolufinancovaní projektu a predložil neprávoplatné rozhodnutie stavebného úradu obce I. O. v súvislosti s projektom, súd prvého stupňa podľa odvolacieho súdu správne uviedol, že počas schvaľovacieho procesu k žiadosti však došlo ku zmene rozhodnutia stavebného úradu a bolo vydané nové stavebné rozhodnutie, ktoré bolo vyznačené doložkou právoplatnosti. V danom prípade nie je možné dávať obžalovanému za vinu, že predložil neprávoplatné stavebné rozhodnutie, keď v rámci schvaľovacieho procesu túto chybu odstránil a poskytovateľovi príspevku bolo následne predložené

právoplatné stavebné povolenie.

Čo sa týka neoznámenej skutočnosti súvisiacej so spolufinancovaním, je odvolací súd v zhode s prvostupňovým súdom toho názoru, že táto skutočnosť nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného. Neoznámenej tejto skutočnosti totiž nebolo takým konaním, ktoré by bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v zmysle § 14 ods. 1 Trestného zákona. Ako bolo podotknuté v odvolaní napadnutom rozsudku, proces schvaľovania nenávratného finančného príspevku je upravený v zákone č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z Európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 292/2014 sa príspevok poskytuje prijímateľovi v súlade so zmluvou o NFP uzavretou podľa § 269 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Cieľom procesu uzavretia zmluvy o NFP je vytvorenie právneho základu pre čerpanie účelovo viazaného NFP z verejných zdrojov pri dodržaní podmienok správneho finančného riadenia. Právny nárok na poskytnutie NFP vzniká až nadobudnutím účinnosti zmluvy o NFP. Poskytnutie príspevku na základe zmluvy o NFP je viazané na splnenie podmienok dohodnutých v zmluve o NFP. Táto zmluva upravuje práva a povinnosti prijímateľa pri realizácii projektu počas obdobia udržateľnosti projektu. Žiadateľ v súlade s ustanovením § 25 ods. 4 zákona č. 292/2014 je povinný poskytnúť pred uzavretím zmluvy súčinnosť v rozsahu potrebnom na uzavretie zmluvy. Až uzavretím zmluvy o NFP nastávajú právne účinky, na základe ktorých vzniká právny nárok na poskytnutie príspevku. V uvedenej trestnej veci však nedošlo k uzavretiu zmluvy o NFP, pričom rozhodnutím MPaRV SR z 30. júla 2020 bolo rozhodnuté, že obci B. Z. C. nebola schválená žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Len samotné schválenie žiadosti o poskytnutie NFP nemá právne následky vo vzťahu k plneniu, tieto nastávajú až uzavretím zmluvy o NFP. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní Špecializovaného trestného súdu uviedol, že pokiaľ by nemal súhlas obecného zastupiteľstva, zmluvu o poskytnutí NFP by nepodpísal. Aj keď podľa názoru prokurátorky ide o účelovú obhajobu, čo v odvolaní zvýraznila aj dostatočnou argumentáciou, podľa názoru najvyššieho súdu uvedené tvrdenie obžalovaného, že by v prípade nezabezpečenia spolufinancovania nepodpísal zmluvu, nie je možné vyvrátiť. Spôsob obhajoby má vždy určitý účel a je to výsostné právo obžalovaného. Preto nemožno pripustiť jednoznačný a nespochybniteľný záver, že by k takému konaniu, teda k podpísaniu zmluvy došlo. To by bolo založené len na špekulatívnych predpokladoch. Až uzavretím zmluvy o NFP by mohlo dôjsť k zadržaniu finančných prostriedkov na uvedený projekt, avšak k uzatvoreniu zmluvy o NFP nedošlo. Špecializovaný trestný súd preto správne vyhodnotil, že konanie obžalovaného nie je možné kvalifikovať ako pokus trestného činu, lebo chýba podstatný znak, a to že konanie bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu.

V ďalšom odvolaní smerovalo k záveru, že pokiaľ obžalovaný svojím konaním nenaplnil znaky pokusu podľa § 14 Trestného zákona, tak je potrebné uvažovať o naplnení zákonných znakov prípravy na zločin podľa § 13 Trestného zákona, lebo prvostupňový súd sa uvedenou problematikou zaoberal len veľmi stroho. V tomto smere najvyšší súd len konštatuje, že sa nestotožňuje s názorom odvolateľa, že obžalovaný P. V. zadovážoval a prispôboval prostriedky na spáchanie zločinu (obzvlášť závažného zločinu) a inak úmyselne vytváral podmienky na ich spáchanie. V čase podania žiadosti 31. mája 2019 totiž existovalo uznesenie zo VI. zasadnutia Obecného zastupiteľstva v B. Z. C. zo dňa 14. mája 2019, ktoré schválilo zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie projektu. Teda v tomto čase neexistovali žiadne protiprávne okolnosti. Následnú pasivitu a ani iné konanie obžalovaného nemožno charakterizovať ako prípravu na zločin len preto, že následnými rozhodnutiami obecného zastupiteľstva sa negovali predchádzajúce splnené podmienky. Predloženie neprávoplatného rozhodnutia stavebného úradu je triviálnou a ľahko odhaliteľnou chybou. Prípravou na spáchanie zločinu by v tomto prípade mohlo byť napr. predloženie žiadosti s falšovaným uznesením obecného zastupiteľstva o spolufinancovaní projektu a podobne. Pritom v právnej vete obžaloby aj rozsudku by musela byť uvedená popri znakoch skutkovej podstaty aj vetná konštrukcia z ustanovenia § 13 Trestného zákona. V situácii, keď sa všetky problémy vyriešili bez akejkoľvek ujmy z rozpočtu finančných prostriedkov Európskej únie, resp. Slovenskej republiky, sa najvyššiemu súdu javí trestné stíhanie v tejto veci ako nedôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu tak najvyšší súd zistil, že prvostupňový súd postupoval

správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci ohľadne výroku o vine, keď na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, ktoré následne náležite vyhodnotil a dospel tak k správne a úplnému skutkovému a právne záveru.

Tento, aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, z ktorých prvostupňový súd vyvodil správny záver.

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo potrebné meniť, alebo rušiť, nakoľko toto je zákonné a správne a Špecializovaný trestný súd nepochybil, v ostatnom odvolací súd poukazuje v plnom rozsahu na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Tieto sú vyčerpávajúce, logické a zákonné a najvyšší súd sa s nimi plne stotožňuje.

Riadiac sa uvedeným rozhodol odvolací súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.